

1. SORU (10 P)	2. SORU (10 P)	3. SORU (20 P)	4. SORU (20 P)	5. SORU (20 P)	6. SORU (20 P)	TOPLAM PUAN

TAVŞAN İLE KAPLUMBAĞA

1. “Bu adımlarla akşama kadar bir arpa boyu yol alamazsın! “cümlesindeki **altı çizili söz ile ne anlatılmak istenmiştir?**

2. Tavşan ve kaplumbağa nasıl bir yarışma yapmıştır?

3. Yarışı kim kazanmıştır?

4. Dinlediğiniz metnin konusu nedir?

5. Dinlediğiniz metnin ana fikrini yazınız.

6. Dinlediğiniz metni özetleyiniz.

Soru	Kazanım	Kazanım Açıklaması
1.	T.5.1.2.	Dinlediklerinde/izlediklerinde geçen, bilmediği kelimelerin anlamını tahmin eder.
2.	T.5.1.6.	Dinledikleri/izlediklerine yönelik sorulara cevap verir
3.	T.5.1.6.	Dinledikleri/izlediklerine yönelik sorulara cevap verir
4.	T.5.1.3.	Dinlediklerinin/izlediklerinin konusunu belirler.
5.	T.5.1.4.	Dinlediklerinin/izlediklerinin ana fikrini/ana duygusunu tespit eder.
6.	T.5.1.5.	Dinlediklerini/izlediklerini özetler.

YANIT ANAHTARI

- 1 Çok az gitmek, çok az yol almak
- 2 Tepenin başına ilk kim varacak diye yarışmışlardır.
- 3 Yarışı kaplumbağa kazanmıştır.
- 4 Açık uçlu sorudur. (Kendini beğenmiş tavşan ile ona ders veren kaplumbağanın yarışı)
- 5 Açık uçlu sorudur. (Kendimizi başkalarından üstün görüp kibirlenmemeliyiz.)
- 6 Açık uçlu sorudur. Kendini beğenmiş, şımarık bir tavşan, bir gün kaplumbağa ile karşılaşır ve onu küçümser. Kaplumbağa ise ona yarışma teklifinde bulunur. Yarışma başladıktan sonra kendine çok güvenen tavşan, ağacın altında dinlenirken yarışı kaybeder. Kaplumbağa da tavşana kibir, gurur ve haksız övünmelerin sonunun böyle biteceğini gösterir.

TAVŞAN İLE KAPLUMBAĞA

Kendini beğenmiş, şımarık bir tavşan yaşıyordu eskiden. Günlerden bir gün yavru bir kaplumbağa ile karşılaştı. Onun ağır ağır yürüdüğünü görünce: “Sen!” dedi, “Bu adımlarla akşama kadar bir arpa boyu yol alamazsın! Hepiniz böylesiniz; hantal, uyuşuk ve tembel. Bana baksana, birkaç sıçrayışta şu tepenin başına ulaşıyorum!..” Yavru kaplumbağa şımarık tavşanın bu ağır ve incitici sözleri karşısında bir an düşündü.

“Kendine bu kadar güveniyorsan yarışalım.” dedi, “Bakalım o tepenin başına kim önce varacak?” Tavşan bir kez daha dönüp baktı tepeye. Epeyce uzaktaydı ama bu küçük kaplumbağadan önce varırdı elbette.

“Sen aklını mı yitirdin?” dedi alayla, “Benimle nasıl yarışacaksın?” kaplumbağa: “Denemekten bir şey çıkmaz.” deyince şımarık tavşan:

“Sen başla yürümeye” dedi, “ben biraz sonra yetişir ve geçerim seni!”

Yavru kaplumbağa tepeye doğru yola çıktı. Tavşan ise oradaki bir ağacın altına oturdu ve “Şurada biraz dinleneyim. Akılsız kaplumbağa tepeye iyice yaklaşıncaya bir koşuda varır ve onu geçerim.” diye mırıldanarak uyuklamaya başladı. Gözlerini açtığı anda yavru kaplumbağanın tepeye ulaşmakta olduğunu gördü. Telaş ve kızgınlıkla yerinden doğrulup koşmaya başladı. Ne kadar hızlı koştuysa da kaplumbağadan önce varamamıştı tepeye. Yarışı kaybettiğini anlayınca kıpkırmızı kesildi. Utanç içinde kalmış, başını yere eğmişti. Yavru kaplumbağa:

“Bu kadar üzülmene gerek!” dedi gülerek. “Sen kendini herkesten üstün gördüğün için yarışı baştan kaybettin. Kibir, gurur ve haksız övünmelerin sonu budur işte!”

Ahmet EFE